

200 nejlepších VTIPŮ ze školních lavic

FRAGMENT

200 nejlepších vtipů ze školních lavic

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Kateřina Šípková
200 nejlepších vtipů ze školních lavic – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

**Maminka napsala dceři omluvenku do školy:
Omluvte prosím pozdní příchod mé dcery Agáty. Ona má
ještě dvě sestry a doma máme jenom jedno zrcadlo.**

Paní učitelka napomíná žákyni:
„No tak, Andulko, nechej toho
opisování. Už potřetí tě vidím,
jak se díváš sousedovi do sešitu!“
„Když on píše strašně nečitelně
a já to pořád nemůžu přečíst.“

„TAK, HONZÍKU, ZAVEDEŠ PÁNY GEOLOGY
NA TO MÍSTO, KDE JSI NAŠEL TYTO KRÁSNÉ
KAMÍNKY,“ ŽÁDÁ PANÍ UČITELKA ŽÁKA.
„TO PROSÍM NEJDE. DNESKA MAJÍ V MUZEU
ZAVŘENO,“ PÍPNE HONZÍK.

Před školou stojí Pepíček a brečí. Zastaví se u něj kolemjdoucí paní a ptá se, proč brečí. „Protože před chvílí šla do školy naše třídní, spadla ze schodů a zlomila si nohu.“

„No tak nebreč, ona se brzo uzdraví.“
„Já vím, ale všichni kluci ze třídy to viděli, jenom já ne.“

„DĚTI, ŘEKNĚTE ALESPON
NĚJAKÉHO SAVCE...“
„PROŠÍM, KOMÁR.“

Paní učitelka žádá děti,
aby vymyslely větu
se slovem pakliže.
Vyvolá Aničku. „Květiny
se musí hodně zalévat,
pakliže je hodně sucho!“
„Výborně!“
Vyvolá Pepíčka. „Jeli jsme
na hory vlakem, vlak cuknul
a na tatínka spadl batoh
a pak lyže!“

HONZÍK UKAZUJE OTCI VYSVĚDČENÍ.
„TEDA NĚCO TAK STRAŠNÉHO JSEM JEŠTĚ NEVIDĚL.“
„JÁ TAKY NE, VČERA JSEM TO NAŠEL VE TVÝCH VĚCECH.“

Ptá se paní učitelka při hodině matematiky:
„Když rozřízneme bramboru, dostaneme...?“
„Dvě poloviny,“ odpoví Maruška.
„A když rozřízneme ty dvě poloviny?“
„Čtyři čtvrtiny,“ odpoví pohotově Maruška.
„A když rozřízneme ještě ty čtvrtiny, dostaneme co?“
„Prosim, bramborový salát,“ hlásí se Pepíček.

„TATI, TY MÁŠ FAKT OBROVSKÉ ŠTĚSTÍ.“
„ANO? A PROČ?“
„NO, NEBUDEŠ MI MUSET KUPOVAT V ZÁŘÍ
UČEBNICE, PROTOŽE PŘÍŠTÍ ROK BUDU
ZASE VE STEJNÉ TŘÍDĚ.“

Učitel navrhuje žakovi: „Ty se věnuj běhu na dlouhé tratě.“
„Proč myslíte, že bych měl?“
„Říká se, že co není v hlavě, musí být v nohách.“

Pepíček povídá svému učiteli: „Nechci vás strašit, pane učiteli, ale tatínek říkal, že když nebudu nosit lepší známky, tak někdo dostane výprask.“

„KAM PŮJDEŠ, AŽ VYJDEŠ
ZE ŠKOLY?“ PTÁ SE UČITEL
ŽÁKA V DEVÁTÉ TŘÍDĚ.
„NA AUTOBUS,“ ODPOVÍDÁ
S KLIDEM ŽÁK.

Maminka se ptá syna:
„Pepíčku, co ses dneska
naučil ve škole?“
„Jak si zdřímnout
s otevřenýma očima!“

Učitel napsal na tabuli větu *Včera jsem bil ve škole*. Zeptal se žáků, jakou tam má chybu.
Třída neví, jen Ríša se směje.
A tak ho učitel vyvolá:
„Ríšo, tak co nám k tomu řekneš?“
„To je jednoduché, pane učiteli, včera byla neděle, takže jste tu nemohl být.“

Ve škole probírají časování sloves.
„Já jdu, ty jdeš. . . Jak to bude dále,
Petře?“ ptá se paní učitelka.
„Nezůstane tu ani noha.“

ŽÁK JE TÁZÁN UČITELEM:
„ŘEKNĚTE MI, KTERÝ ŽIVOČICH
ŽIJE ČÁSTEČNĚ NA SUCHU
A ČÁSTEČNĚ VE VODĚ?“
„PROSÍM, LÁZEŇSKÝ HOST.“

„Honzíku, ukaž
nám, jaké máš
vysvědčení.“
„Až později,
tati. Já ho půjčil
Mirkovi, on
chtěl postrašit
své rodiče.“

PANÍ UČITELKA VYZVÍDÁ: „KDOPAK VÍ, PROČ LÉTAJÍ ČÁPI
DO AFRIKY V CELÝCH HEJNECH, A NE SAMOTNÍ?“
„PROSÍM,“ PŘIHLÁSÍ SE TONÍK, „PROTOŽE MÁ KAŽDÁ
SKUPINA K DISPOZICI POUZE JEDNU MAPU.“